

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 12500/2025
01.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Надежде Видић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Обрад Поповац, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., ВВ и ГГ, обоје из ..., чији је пуномоћник Игор Комљеновић, адвокат из ... и ДД из ..., чији је пуномоћник Никола Станковић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужених ВВ и ГГ, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 51/25 од 15.01.2025. године, у седници одржаној 01.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужених ВВ и ГГ, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 51/25 од 15.01.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужених ВВ и ГГ, изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 51/25 од 15.01.2025. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 6814/2019 од 03.09.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор стварне ненадлежности Првог основног суда у Београду за поступање у овој правној ствари, који је истакнут од стране тужених ВВ и ГГ. Ставом другим изреке, одбијен је предлог за прекид овог поступка до правноснажног окончања парница у предмету Вишег суда у Београду П 6348/19 истакнут од стране тужених ВВ и ГГ. Ставом трећим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиље у делу који се односи на тужене ВВ и ГГ, и утврђено да је недозвољено извршење одређено решењем о извршењу Првог основног суда у Београду ИИ 3091/18 од 29.01.2018. године, у делу којим је извршни дужник ЋЋ из ... обавезан да извршним повериоцима ВВ и ГГ преда у државину стан бр. .. у Ул. ... бр. .. у Београду на високом приземљу, слободан од лица и ствари, као и кључеве од улазних врата наведеног стана, што су тужени ВВ и ГГ дужни да признају и трпе. Ставом четвртим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље у делу који се односи на тужене ББ и ДД, којим је тражено да се наведени тужени обавезу да признају и трпе утврђену недозвољеност извршења одређеног решењем о извршењу Првог основног суда у Београду ИИ 3091/18 од 29.01.2018. године, у делу којим је извршни дужник ЋЋ обавезан да извршним

повериоцима ВВ и ГГ преда у државину стан бр. ... у Ул. ... бр. ... у Београду, на високом приземљу, слободан од лица и ствари, као и кључеве од улазних врата наведеног стана. Ставом петим изреке, обавезани су тужени ВВ и ГГ, да тужилји солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 296.269,00 динара, са законском затезном каматом почев од извршности пресуде па до исплате. Ставом шестим изреке, тужилја је обавезана да туженом ДД накнади трошкове парничног поступка у износу од 209.250,00 динара, са законском затезном каматом почев од извршности пресуде па до исплате.

Апелациони суд у Београду је, пресудом Гж 51/25 од 15.01.2025. године, ставом првим изреке, одбио као неосновану жалбу тужених ВВ и ГГ, и потврдио пресуду Првог основног суда у Београду П 6814/2019 од 03.09.2024. године, у ставовима првом, другом, трећем и петом изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужених ВВ и ГГ за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени ВВ и ГГ су изјавили благовремену ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, захтевајући да Врховни суд изузетно дозволи њихову ревизију, ради уједначавања судске праксе.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се рамотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе, као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији ревидената прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је утврђење недопустивости извршења на стану у власништву тужилје. Побијана пресуда којом је тужбени захтев тужилје усвојен донета је применом одредбе члана 12. Закона о облигационим односима, и одредби чланова 20. став 1. и 33. Закона о основама својинско-правних односа, на основу утврђеног чињеничног стања да је тужилја савестан стицалац права својине на предметном стану, које је остварила уписом у јавну књигу, због чега има јачи правни основ за стицање предметне непокретности у односу на ревиденте и не одступа од судске праксе у предметима са истим правним основом и чињеничним стањем као у овом предмету. Ревиденти уз ревизију нису приложили другачије одлуке судова донете у предметима са истим правним основом и чињеничним стањем као у овом предмету, у смислу потребе уједначавања судске праксе. Указивање у посебној ревизији на битне повреде одредаба парничног поступка и погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање је без утицаја, имајући у виду да посебна ревизија не може да се изјави из тих разлога, у смислу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради утврђења тужиља је поднела 21.03.2019. године, а вредност предмета спора је 2.693.984,00 динара.

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор који се односи на неновчано потраживање у ком вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија ревидената није дозвољена, у смислу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**